

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Asan/37/2020
Identifikačné číslo spisu: 1018200377
Dátum vydania rozhodnutia: 26.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Erika Šobichová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1018200377.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Šobichovej a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Kataríny Benczovej, v právnej veci žalobcu Y. Y. D., B. XX.XX.XXXX, P. D. Č.. XXX, XXX XX O., proti žalovanému: Slovenská advokátska komora, I. Odvolací disciplinárny senát, Kolárska č. 4, 813 42 Bratislava, právne zastúpeného JUDr. Evou Bušovou, Tobrucká 6, 811 02 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti a postupu rozhodnutia žalovaného č. I.ODS-17/15:2183/2009 zo dňa 28.11.2017, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa (pôvodne žalobcu), proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 46/2018-353 zo dňa 06.11.2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 6.11. 2019, č.k. 2S/46/2018-353 m e n í t a k, že rozhodnutie žalovanej z 28.11. 2017, sp.zn.: I.ODS 17/15:2183/2009 z r u š u j e a v e c j e j v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e.

Žalobca m á n á r o k n a n á h r a d u t r o v k o n a n i a n a k r a j s k o m s ú d e a k a s a č n o m s ú d e.

Odôvodnenie

I.

Administratívne konanie a konanie pred správny súdom.

1. Žalovaný rozhodnutím č. I.ODS-17/15:2183/2009 zo dňa 28.11.2017 ako odvolací orgán podľa ustanovenia § 59 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii v znení neskorších predpisov (ZoA) vo veci navrhovateľa predsedu Revíznej komisie Slovenskej advokátskej komory proti disciplinárne obvinenému Y. Y. D. (žalobca) vo výrokovej časti vyslovil, že podľa § 59 ods. 2 ZoA v spojení s ustanovením § 46 písm. b) Disciplinárneho poriadku SAK rozhodnutie DS VI.-186/09: 2183/2009 z 9. februára 2011 o skutku v uvedenom bode 1/ výroku, že disciplinárne obvinený „ako právny zástupca sťažovateľa M. P., svojmu klientovi neoznámil, že dňom 22.04.2009 mal pozastavenú činnosť uznesením Predsedníctva SAK zo dňa 13.03.2009, v konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava II, sp. zn. 24 Cb 297/2008 na pojednávaní, ktorého termín bol určený na deň 20.05.2009 pred týmto

súdom neustanovil za seba právneho zástupcu, predložil súdu doklad o dočasnej pracovnej neschopnosti, ospravedlnil neprítomnosť klienta, informoval následne, že zastúpenie v uvedenej veci prevzala Y. X. P., ktorá túto skutočnosť vo svojom vyjadrení poprela“ zrušuje a konanie zastavuje z dôvodu, že navrhovateľ vzal návrh späť skôr, ako odvolací orgán začal vyhlasovať svoje rozhodnutie; ďalej podľa § 59 ods. 2/ zákona o advokácii v spojení s ustanovením § 43 Disciplinárneho poriadku SAK rozhodnutie DS VI.-186/09: 2183/2009 z 9. februára 2011 o skutku v uvedenom bode 2. výroku, že disciplinárne obvinený „pri poskytovaní právnych služieb svojmu klientovi M. P. nepostupoval účelne a hospodárne, pretože pri vyfakturovaní právnych služieb účtoval ako samostatné úkony: poradu s klientom zo dňa 11.05.2009, ďalej do cestovných náhrad započítal osobné doručenie vyjadrenia na odpor súdu, čím účtoval cestovné z Trenčína do Bratislavy a späť, pričom vyjadrenie mohol doručiť poštou, klientovi vyúčtoval tarifnú odmenu napriek tomu, že vo veci prevzal 50 000 Sk na úplné vybavenie veci“ ako vecne správne potvrdil. Podľa § 59 ods. 2 ZoA v spojení s ustanovením § 44 písm. c/ Disciplinárneho poriadku SAK rozhodnutie DS VI.-186/09: 2183/2009 z 09.02.2011 vo výroku o uložení disciplinárneho opatrenia sa zmenilo tak, že disciplinárne obvinenému podľa § 56 ods. 2 písm. d) ZoA v spojení s § 32 ods. 4 Disciplinárneho poriadku SAK uložilo disciplinárne opatrenie- peňažná pokuta vo výške 500 €. V ostatnej časti zostalo rozhodnutie DS VI.-186/09: 2183/2009 z 09.02.2011 nezmenené.

2. Žalovaný odôvodnil predmetné rozhodnutie predovšetkým tým, že pri skutku, že si disciplinárne obvinený účtoval cestu spojenú s osobným podaním vyjadrenia k odporu na súd do Bratislavy, t.j. náhradu za použitie osobného cestného motorového vozidla, náhradu za spotrebu nafty a tiež náhradu za stratu času (celkovo 143,49 €) mal disciplinárny senát za to, že došlo k porušeniu povinnosti advokáta dbať na hospodárnosť zastupovania, keď dané vyjadrenie k odporu bolo možné zaslať poštou a aj v prípade, ak by existovali dôvody pre osobné doručenie časti daného podania alebo jeho príloh súdu, bolo by tak vždy možné urobiť v rámci účasti na pojednávaní. Práca advokáta má spočívať v poskytovaní právnych služieb a nie v nahrádzaní služieb kuriéra a poštovej prepravy, preto takýto úkon je v rozpore so zásadou hospodárnosti a advokát, ktorý koná v záujme klienta, je povinný aj v prípade, ak mu na to dá klient výslovný pokyn, konať v záujme klienta a upozorniť ho na nevhodnosť takéhoto kroku a navrhnúť mu prípadne iné vhodné alternatívy. Žalovaný rovnako poukázal na dôvody prvostupňového rozhodnutia.

3. Podľa § 58 ods. 3) ZoA má disciplinárne obvinený právo brániť sa a vyjadrovať sa ku všetkým skutočnostiam, z ktorých je obvinený, má právo navrhovať dôkazy. Disciplinárne obvinený si môže v disciplinárnom konaní zvoliť obhajcu spomedzi advokátov okrem advokáta, ktorý je v tej istej veci disciplinárne obvinený. Odvolací senát mal za to, že ak sa sám disciplinárne obvinený, kvôli nevyhovaniu jeho dvom procesným návrhom vzdá týchto práv opustením pojednávania vo veci samej, nemôže tento následok klásť za vinu konajúcemu senátu, najmä, keď jeho doterajší postup bol správny. V situácii keď vie, že sa pripravuje o možnosť priamej konfrontácie so sťažovateľom a jeho tvrdením o dohodnutej paušálnej odmene a i., resp. aj možnosti navrhnúť ďalšie dôkazy, napr. výsluch jeho asistentky M.H. údajne prítomnej pri kontaktoch s klientom. Argumentácia nerešpektovaním ustanovenia § 2 ods. 10 Trestného poriadku o obstarávaní dôkazov z úradnej povinnosti je vzhľadom na kompetencie Revíznej či Disciplinárnej komisie SAK v tomto prípade nenáležitá (str. 11 a nasl. odvolania). Rovnako ako predstava disciplinárne obvineného, že ak on bez žiadosti o odročenie z vážneho dôvodu jednoducho opustí pojednávanie, je konajúci senát povinný pojednávanie prerušiť a stanoviť nový termín.

4. Po skutkovej stránke disciplinárne obvinený uvádzal, že medzi ním a sťažovateľom bola písomne dohodnutá odmena podľa advokátskej tarify (str. 9 odvolania). V skutočnosti ide o vetu „Splnomocniteľ sa zaväzuje hradiť trovy právneho zastupovania za zmluvne dohodnutú odmenu, alebo ak takáto dohodnutá nie je podľa advokátskej tarify a súhlasí, aby splnomocnenec zúčtoval svoje nároky z prijatých platieb v predmetnej veci.“ Toto dojednanie o odmene podľa Druhej časti vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej aj „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“) sa však nevzťahuje na hotové (vecné) výdavky a náhradu za stratu času podľa Tretej časti cit. vyhlášky, resp. ustanovenia. Keďže „osobné doručenie vyjadrenia, resp. písomností“ na súd nie je úkonom právnej

služby“, podľa § 24 ods. 2 v spojení s ustanoveniami § 18 ods. 1, 2 a 4 ZoA by jeho vykonaniu mal predchádzať súhlas klienta na to, aby ho bolo možné klientovi vyúčtovať. Disciplinárne obvinený však v konaní nepredložil ani písomný záznam, potvrdený klientom, o predmete a dĺžke trvania spornej porady dňa 11.05.2009, napriek jej významu, ako to uvádzal na str. 6 odvolania. Možno dôvodne predpokladať, že takýto doklad by bol potrebný pri uplatnení trov pred súdom. Tiež pre advokáta samotného, vzhľadom na charakter tohto klienta, ktorý ho mal dokonca navádzať k podplácaniu sudkyne (str. 17 odvolania).

5. Je predovšetkým potrebné jednotlivé ustanovenia § 18 ZoA posudzovať vo vzájomnej súvislosti a v kontexte úpravy v iných častiach zákona s nimi súvisiacej a neuspokojiť sa len formálnym výkladom. Ustanovením § 18 ods. 2 ZoA je advokátom uložená povinnosť pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou. Do naplnenia tohto pojmu potom patria tak povinnosť „konať čestne a svedomito“, povinnosť „primeraným spôsobom a dôsledne využívať všetky právne prostriedky“, povinnosť „uplatňovať v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné“ ako aj povinnosť „dbať pritom na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb.“ Význam účelnosti a hospodárnosti poskytovania právnych služieb, okrem uplatnenia náhrady trov právneho zastúpenia v civilnom či trestnom konaní súdom, je obsiahnutý aj v § 18 ods. 4 cit. zákona, podľa ktorého je advokát povinný v priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, inak mu odmena nepatrí. To neplatí v prípade, ak je potrebné úkon právnej služby vykonať bezodkladne. Bezprostredne s citovaným ustanovením § 18 ods. 2 súvisí úprava v § 18 ods. 5 tohto zákona, že advokátovi nepatrí odmena za tie úkony, pri ktorých nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Ustanovenia § 18 zákona o advokácii sa využívajú aj pri aplikácii ustanovení § 24 o odmene advokáta, pričom celkový rámec, resp. i limit odmien a primeranosti náhrady vecných nákladov právnych služieb upravuje vyhláška č. 655/2004 Z.z. Po zohľadnení závažnosti a intenzity disciplinárneho previnenia, v ktorom bol disciplinárne obvinený uznaný za vinného a okolnosti za ktorých sa tak stalo, odvolací senát zmenil pôvodný výrok o uložení disciplinárneho opatrenia.

6. Správny súd poukázal na to, že podstata a odlišnosť disciplinárneho práva od iných druhov právnej zodpovednosti je v tom, že vznik disciplinárnej zodpovednosti je založený porušením služobnej disciplíny, čiže služobných povinností vyplývajúcich z právnych predpisov, ale tiež z vnútorných normatívnych a individuálnych správnych úkonov označovaných v teórii i v legislatíve rôzne, ako napríklad rozkazy, služobné príkazy, vnútorné predpisy, inštrukcie, pokyny a pod. Disciplinárnu zodpovednosť možno uplatniť predovšetkým voči zamestnancom príslušných orgánov štátnej správy (štátnym zamestnancom), a ďalej voči verejným činiteľom, zamestnancom, ktorí sú v pracovnom alebo inom obdobnom pomere k právnickej osobe, ktorá je na základe zákona alebo na základe správneho aktu vydaného na základe zákona, prípadne na základe administratívnej zmluvy uzavretej na základe zákona subjektom verejnej správy. Disciplinárne právo je špecifické v tom, že sú postihované osoby, ktoré majú osobitné právne vzťahy k niektorým inštitúciám s osobitnými právami a povinnosťami vyplývajúcimi práve z tohto právneho vzťahu. Disciplinárne delikty sú druhom správnych deliktov len v prípade, ak o disciplinárnych deliktoch rozhoduje vykonávateľ verejnej správy alebo subjekt, ktorému zákon zveruje disciplinárnu právomoc. Subjektívna stránka je vždy založená na zavinení. Protiprávne konanie, zakladajúce znaky skutkovej podstaty správneho disciplinárneho deliktu, nemôže byť zároveň priestupkom, a teda nepostupuje sa pri jeho postihu podľa právneho režimu priestupkového práva. Postih týchto druhov správnych deliktov nie je upravený jednotne. Právna úprava je roztrúsená vo viacerých osobitných zákonoch, ktoré zároveň upravujú disciplinárne tresty a spôsob ich ukladania. Súčasťou týchto zákonov je postup pri uplatňovaní tejto administratívno-právnej zodpovednosti, výnimočne so subsidiárnym využitím všeobecnej právnej úpravy správneho konania, ktorú predstavuje Správny poriadok.

7. Účelom deliktuálneho konania vo všeobecnosti je objektívne zistiť, či došlo k spáchaniu deliktu (priestupku, či iného správneho deliktu), kto ho spáchala a akú sankciu je potrebné páchatelovi uložiť. Orgány prejednávajúce správne delikty sú povinné čo najúplnejšie zistiť podklady pre rozhodnutie tak, aby neboli žiadne dôvodné pochybnosti o prejednávanej veci, pričom pochybnosti o spáchanom skutku

sa v deliktuálnom konaní vykladajú v prospech obvineného. Objasniť správny delikt znamená okrem iného spoľahlivo zistiť a ustáliť všetky jeho typové znaky, teda znaky skutkovej podstaty správneho deliktu, medzi ktoré patrí aj jeho subjektívna stránka. Definičným znakom správneho deliktu je zavinenie, pričom pri správnom delikte prejednávacom v tomto konaní na naplnenie subjektívnej stránky postačuje zavinenie z nebanlivosti. Ak bol zistený skutkový stav v priebehu objasňovania správneho deliktu a dokazovania vykonaného správnym orgánom, úlohou správnych orgánov je vyhodnotiť dôkazy v prospech i v neprospech obvineného a vyhodnotením vykonaných dôkazov na základe voľného hodnotenia dôkazov rozhodnúť, či vykonané dôkazy sú dostatočné pre preukázanie zodpovednosti za správny delikt. Pre preukázanie spáchania správneho deliktu nezáleží na tom, či je preukázaný jediným alebo skupinou dôkazov, či vo forme výpovede alebo listiny, ak taký dôkaz alebo dôkazy nepochybne preukazujú vinu.

8. Z pripojeného administratívneho spisu, z dôkazov, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie správneho orgánu i žalovaného vyplynulo, že opis skutku vyplývajúceho z vykonaných dôkazov bol totožný so skutkom, ako bol opísaný v napadnutom rozhodnutí a súd nemal žiaden relevantný dôvod spochybňovať skutkové ani právne závery žalovaného. Z prvej časti výroku druhostupňového rozhodnutia žalovaného č. spis. zn. 1ODS-17/15:2183/2009 vyplýva, že podľa § 59 ods. 2 ZoA v spojení s ustanovením § 46 písm. b) Disciplinárneho poriadku SAK bolo prvostupňové rozhodnutie spis. zn. VI.-186/09:2183/2009 zo dňa 09.02.2011 o skutku v uvedenom bode 1/ výroku zrušené a konanie sa zastavilo z dôvodu, že navrhovateľ vzal návrh späť skôr, ako odvolací orgán vyhlásil svoje rozhodnutie.

9. O skutku v uvedenom bode 2/ výroku žalovaný rozhodol tak, že ho ako vecne správne potvrdil. Podľa § 59 ods. 2 zákona o advokácii v spojení s ustanovením § 44 písm. c/ Disciplinárneho poriadku SAK rozhodnutie DS VI.-186/09: 2183/2009 z 09.02.2011 vo výroku o uložení disciplinárneho opatrenia zmenil tak, že disciplinárne obvinenému podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o advokácii v spojení s § 32 ods. 4 Disciplinárneho poriadku SAK uložil disciplinárne opatrenie- peňažná pokuta vo výške 500 €.

10. Správny súd uviedol, že žalobca predovšetkým v žalobe namietal, že sa nemohol dopustiť disciplinárneho previnenia pokiaľ bola dohodnutá paušálna odmena, resp. ak teda klientovi vyfakturoval úkony právnych služieb v tarifnej odmene - táto skutočnosť nie je disciplinárnym previnením a môže preukazovať iba peňažnú hodnotu právnych služieb v tarifnej odmene a klientovi nevzniká žiadna povinnosť túto peňažnú sumu uhradiť s odkazom na dohodu o paušálnej odmene medzi advokátom a klientom. S touto námietkou sa však správny súd nestotožnil. Samotné konštatovanie žalobcu o tom, že klientovi nevznikla žiadna povinnosť vyúčtovanú sumu uhradiť, si priamo protirečí s dôkazmi preukazujúcimi tú skutočnosť, že žalobca si túto tarifne vyúčtovanú odmenu uplatnil u klienta s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy do 27.08.2009 a návrhom na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie sumu 776,31 € s príslušenstvom na Okresný súd Trenčín. Išlo o poskytnuté právne služby v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod spis. zn. 24Cb/297/2008, kedy bola medzi advokátom a klientom dohodnutá a už vyplatená paušálna odmena v sume 50.000,-Sk. Z uvedeného vyplýva, že skutkové okolnosti boli v disciplinárnom konaní riadne preukázané a žalovaný vec správne právne posúdil ako disciplinárne previnenie podľa § 18 ZoA. Zároveň konanie žalobcu bolo v rozpore s etikou advokáta, ako aj v rozpore so zásadou hospodárnosti.

11. „Zo zásady riadnej správy vecí verejných vyplýva, že disciplinárne orgány sú povinné viesť disciplinárne konanie s náležitou starostlivosťou a konať tak, aby každý vyšetrovací úkon bol vykonaný v lehote primeranej vo vzťahu k predošlému úkonu. Neprimeraná dĺžka disciplinárneho konania môže vyplývať tak z vedenia predchádzajúcich administratívnych vyšetrovaní, ako aj z disciplinárneho konania ako takého, keďže otázka, či už raz začaté disciplinárne konanie bolo vedené s požadovanou starostlivosťou, bude ovplyvnená okolnosťou, či medzi údajným disciplinárnym porušením a rozhodnutím začať disciplinárne konanie uplynul dlhší alebo kratší čas. Napokon, primeranosť dĺžky konania treba posudzovať v závislosti od okolností každej veci a najmä od významu sporu pre dotknutú osobu, zložitosti veci, ako aj správania žalobcu a správania príslušných orgánov.“ /rozsudok Baustahlgewebe/Komisia, C-185/95 P, EU:C:1998:608, bod 29/.

12. Ustanovenie § 195 SSP explicitne ustanovuje, kedy správny súd nie je viazaný v konaní vo veciach správneho trestania rozsahom a dôvodmi žaloby (tzv. koncentračná zásada). Správny súdny poriadok však dáva súdu bez ohľadu na rozsah a dôvody žaloby priamo povinnosť zaoberať sa otázkou zistenia skutočného stavu veci, otázkami zániku zodpovednosti za správny delikt, ale aj otázkami druhu a výške sankcie z toho aspektu, či nevybočila z rozsahu správnej úvahy danej orgánu verejnej správy znením zákona. Tu je však potrebné sa pozastaviť nad úvahou, kedy rozhodovanie správneho súdu vo veciach správneho trestania sa približuje výkonu trestného súdnictva aj tak, že hoci zákon nekonkretizuje, ktoré zo základných zásad trestného poriadku a zo zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona sú v rámci správneho trestania použiteľné, vytvára sa možný priestor na súdny prieskum zákonitosti rozhodnutí o zodpovednosti za správne delikty a o uložených sankciách. Ust. § 2 ods. 6 Trestného poriadku uvádza, že „každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak“. Z listín založených v administratívnom spise vyplýva, že dňa 09.02.2011 vydal VI. Disciplinárny senát SAK prvostupňové rozhodnutie spis. zn. DS VI.-186/09:2183/2009, ktoré žalobca napadol odvolaním. Druhostupňový orgán rozhodnutím spis. zn. P-8/2011:2183/2009 zo dňa 24.05.2001 napadnuté rozhodnutie potvrdil v celom rozsahu. Dňa 24.08.2015 podal žalobca žalobu na Krajský súd v Trenčíne, ktorý rozsudkom č. k. 11S/34/2012-72 zo dňa 30.04.2013 rozhodnutie spis. zn. P-18/2011:2183/2009 zo dňa 24.05.2001 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Najvyšší súd SR rozsudkom 3Sžo/53/2013 zo dňa 02.12.2014 rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11S/34/2012-72 zo dňa 30.04.2013 potvrdil. Ul. Disciplinárny senát rozhodnutím spis. zn. DS VI.-186/09:2183/2009 zo dňa 25.03.2015 v časti 1/ skutku konanie zastavil a v bode 2/ návrhu uznal žalobcu vinným. Žalobca predmetné rozhodnutie napadol odvolaním zo dňa 14.05.2015. I. Odvolací disciplinárny senát rozhodnutie spis. zn. DS VI.-186/09:2183/2009 zo dňa 25.03.2015 ako vecne správne potvrdil rozhodnutím č. I. ODS-17/15:2183/2009 zo dňa 22.09.2015. Žalobca obe rozhodnutia napadol žalobou na Krajský súd v Trenčíne, ktorý rozsudkom č. k. 11S/105/2015-42 zo dňa 07.06.2016 rozhodnutie č. I. ODS-17/15:2183/2009 zo dňa 22.09.2015 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaný rozhodnutím č. I. ODS-17/15:2183/2009 zo dňa 28.11.2017 ako odvolací orgán vo výrokovej časti vyslovil, že podľa § 59 ods. 2 ZoA v spojení s ustanovením § 46 písm. b) Disciplinárneho poriadku SAK rozhodnutie DS VI.-186/09: 2183/2009 z 9. februára 2011 o skutku v uvedenom bode 1/ výroku sa konanie zastavuje; ďalej podľa § 59 ods. 2 ZoA v spojení s ustanovením § 43 Disciplinárneho poriadku SAK výrok prvostupňového orgánu o skutku v uvedenom bode 2/ výroku ako vecne správny potvrdil. Podľa § 59 ods. 2 ZoA v spojení s ustanovením § 44 písm. c/ Disciplinárneho poriadku SAK rozhodnutie DS VI.-186/09: 2183/2009 z 09.02.2011 vo výroku o uložení disciplinárneho opatrenia sa zmenilo tak, že disciplinárne obvinenému podľa § 56 ods. 2 písm. d) ZoA v spojení s § 32 ods. 4 Disciplinárneho poriadku SAK uložilo disciplinárne opatrenie- peňažná pokutu vo výške 500 €. V ostatnej časti zostalo rozhodnutie DS VI.-186/09: 2183/2009 z 09.02.2011 nezmenené. Nebolo by podľa správneho súdu obhájiteľné, ak by samotné disciplinárne konanie trvalo od roku 2009 do 2017, ale v danom prípade dĺžka disciplinárneho konania bola výrazne ovplyvnená aj dvoma súdnymi konaniami na Krajskom súde v Trenčíne a na NS SR, preto súd nekonštatoval nezákonnosť takého administratívneho procesu.

13. Žalovaný riadne zistil skutkový stav a tento aj správne právne vyhodnotil. S poukazom na vyššie uvádzané dôvody dospel súd k záveru, že rozhodnutie žalovaného je vecne správne, preto žalobu ako nedôvodnú v súlade s § 190 SSP zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 168 v spojení s §175 ods.1 SSP, avšak vo veci úspešnému žalovanému žiadne dôvodne vynaložené trovy konania nevznikli, žiadne si ani neuplatnil, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

II. Kasačná sťažnosť, vyjadrenia

14. Proti právoplatnému rozsudku krajského súdu žalobca podal v zákonom stanovenej lehote kasačnú sťažnosť, ktorú podal z dôvodov uvedených v § 440 ods. 1 písm. f/, g/, h/ a i/ SSP. Kasačná sťažnosť bola napísaná v dvoch častiach a to prvá časť s dátumom zo dňa 31.12.2019 a druhá časť s dátumom 01. januára 2020, pričom obidve boli podané v zákonom stanovenej lehote na podanie kasačnej

sťažnosti.

15. Žalobca namietal k bodu 15 a 16 rozsudku správneho súdu, že správny súd tým, že uviedol, že nemal dôvod spochybňovať žalobou napadnuté rozhodnutie v skutkových a právnych záveroch, odobril zákonnosť postupu disciplinárneho konania a porušenia ústavných, základných a zákonných práv žalobcu. Medzi žalobcom a sťažovateľom bola dohodnutá paušálna odmena a pokiaľ navrhol zmenu zmluvy v poskytovaní právnych služieb v jej obsahu, teda privátnu nováciu a sťažovateľ jeho návrh na zmenu zmluvy z paušálnej odmeny na tarifnú odmenu neakceptoval, nemôže to byť disciplinárnym previnením. Žiadne ustanovenie zákona č. 568/2003 Z.z. v žiadnej právnej norme nezakazuje navrhnúť advokátovi ako zmluvnej strane zmenu obsahu zmluvy.

16. Rozsudok správneho súdu je založený na nesprávnom právnom posúdení, ktorému predchádzalo formálne a arbitrárne stotožnenie sa správneho súdu s nedostatočnými zisteniami skutkového stavu veci žalovanou a IV. disciplinárnym senátom SAK a jeho nesprávnym právnom posúdením vo výroku o vine, ako aj o výroku o disciplinárnom opatrení, pretože žalovaná odignorovala právny názor a pokyny Krajského súdu v Trenčíne v rozsudku 11S/105/2015 zo dňa 07. júna 2016, ktorý zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že sa súd bude riadiť právnym názorom uvedeným v rozsudku Krajského súdu v Trenčíne 11S/34/2012 zo dňa 30. apríla 2013 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR č.k. 3 Sžo/53/2013 zo dňa 02. decembra 2014. Správny súd odignoroval tzv. pisársku chybu, ktorá v skutočnosti pisárskou chybou nebola. Správny súd svoje nesprávne právne posúdenie odôvodnil tým, že žalobca po skončení zastupovania navrhol zmenu obsahu zmluvy z paušálnej odmeny na tarifnú, návrh sťažovateľ neakceptoval a žalobca podal bez základovú žalobu na plnenie rozdielu medzi paušálnou a neakceptovanou sťažovateľom tarifnou odmenou.

17. K bodu 18/ rozsudku uviedol, že dĺžka disciplinárneho konania, nebola ovplyvnená dvomi súdnymi konaniami na Krajskom súde v Trenčíne a na Najvyššom súde SR, ale boli ovplyvnené úpornou snahou IV. Disciplinárnej komisie a žalovanej o disciplinárnom stíhaní žalobcu s vyslovením viny za skutok.

18. K bodu 19/ rozsudku správneho súdu, sťažovateľ uvádza, že správny súd správne uvádza, že išlo o poskytované právne služby v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 24 Cb/297/2008, kedy bola medzi advokátom a klientom dohodnutá a už vyplatená paušálna odmena v sume 50 000,-Sk. Keďže sťažovateľ neakceptoval návrh advokáta na zmenu obsahu zmeny zmluvy z paušálnej na tarifnú odmenu, nevznikla mu na základe žiadnej právnej skutočnosti, či už zo zmluvy alebo zákona povinnosť uhradiť tarifnú odmenu.

19. Správny súd vôbec nepreskúmal zákonnosť správnu žalobou napadnutého rozhodnutia žalovanej vo výroku o uložení disciplinárneho opatrenia a to peňažnej pokuty vo výške 500,-Eur, logicky sa preto ani v odôvodnení rozsudku s uvedenými skutočnosťami žiadnym spôsobom nevysporiadal. Správny súd preto ani nemohol právne posudzovať prípadne uloženie miernejšieho disciplinárneho opatrenia. Žalovaná vôbec nezisťovala majetkové a osobné pomery žalobcu rozhodujúce taktiež pre uloženie druhu disciplinárneho opatrenia. Výsledkom neúplného preskúmania zákonnosti rozhodnutia je to, že správny súd sa formálne a arbitrárne stotožnil s rozhodnutiami žalovanej a IV. disciplinárneho senátu SAK. Žalobca je toho názoru, že správny súd sa svojím postupom a rozhodnutím postavenom na nesprávnom právnom posúdení porušil:

ust. § 2 ods. 1 Zákona č. 162/2015, § 2 ods. 2 Zákona č. 162/2015 a to tým, že žalobcovi neposkytol žiadnu ochranu a porušil jednu zo základných právnych zásad, a to zákaz odmietnutia spravodlivosti. Svojím rozhodnutím porušil aj ustanovenie § 5 a to základné princípy konania ods. 2/, 3/ Zákona č. 162/2015 Z.z. V rozpore s dôkazmi správny súd konštatoval, že dĺžka disciplinárneho konania bola spôsobená konaniami na Krajskom súde v Trenčíne a na Najvyššom súde SR. Záverom konštatoval, že nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom má svoj základ v arbitrárnom stotožnení sa s rozhodnutím žalovanej a IV. disciplinárnym senátom SAK. Správny súd napriek tomu, že nie je viazaný v administratívnom trestaní rozsahom a dôvodmi žaloby, arbitrárnym sa stotožnením s rozhodnutiami žalovaného odobril nezákonnosť disciplinárneho stíhania žalobcu a porušenie ústavných, základných a zákonných práv žalobcu a to práva nebyť disciplinárne stíhaný inak ako z dôvodov uvedených v článku

17 ods. 2 Ústavy a zákona č. 301/2005 Z.z., právo, aby žalobcovi bola vina preukázaná zákonným spôsobom zaručeným v článku 6 ods. 2 Dohovoru.

20. V druhej časti kasačnej sťažnosti poukázal na dôkazy vyvracajúce záver správneho súdu, že dĺžka disciplinárneho konania bola spôsobená dvoma súdnymi konaniami na Krajskom súde v Trenčíne a na Najvyššom súde SR. V kasačnej sťažnosti poukazoval na viaceré trestné oznámenia vo vzťahu k členom disciplinárneho senátu. Taktiež namietal právomoc pri výkone disciplinárnej jurisdikcie v administratívnom trestaní vydať rozhodnutie, zdôraznil a poukazoval na rozsudok 3SŽ/53/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.12.2014, ďalej poukazoval na § 191 ods. 6 Zákona č. 162/2015 Z.z., podľa ktorého právnym názorom, ktorý vyslovil v zrušujúcom rozsudku je orgán verejnej správy v ďalšom konaní viazaný. Taktiež zdôraznil, že bola porušená zásada ne bis in idem, nie dva krát v tej istej veci, ktorá je základnou zásadou procesného práva a znamená, že o tej istej veci nemožno rozhodnúť znova, nemožno trestať dva krát za to isté. K písárskej chybe, ktorá mala spôsobiť dve exekučné konania na základe dvoch rozhodnutí o vine a o pokute vydaného na základe jedného a toho istého disciplinárneho konania, že proti jeho osobe sú doteraz ku dňu 03.01.2018 vedené 3 exekučné konania, z toho dve na základe exekučných titulov, ktoré boli Krajským súdom v Trenčíne zrušené a to EX 254/2013 a druhé EX 580/2016. Teraz sa pokračuje v tzv. písárskej chybe, z trestno právneho hľadiska pokračovanie v zneužívaní právomoci pri riešení dvoch rozhodnutí o vine a treste za jeden vymyslený skutok vydaný IV. disciplinárnym senátom Slovenskej advokátskej komory, na základe jedného a toho istého skutku. Taktiež poukázal na tretie exekučné konanie EX 581/2016. Uviedol, že disciplinárne konanie sa začalo podaním návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 29.12.2009 v rozpore s listinnými dôkazmi zabezpečenými do podania návrhu, a doteraz nedošlo k náprave, trvá 9 rokov. Sťažovateľ žiadal vykonať dokazovanie v rozsahu subjektívnej stránky SPTČ vrátane výsluchu podozrivých osôb, vyhľadať, zaistiť a následne vykonať dôkazy na preukázanie alebo vyvrátenie podozrení, že zneužívaním právomoci bolo páchané závažnejším spôsobom.

21. Sťažovateľ poukazoval na to, že pri administratívnom trestaní nie je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, napriek tomu, že sa domáhal preskúmania zákonnosti od začiatku disciplinárneho konania, súd arbitrárnym stotožnením sa s rozhodnutím žalovanej odobrill nezákonnosť disciplinárneho stíhania žalobcu a porušil ústavné a základné práva žalobcu a to nebyť disciplinárne stíhaný inak ako z dôvodov a spôsobom v čl. 17 ods. 2 Ústavy SR a zák. č. 301/2005 Z.z., práva aby žalobcovi bola vina preukázaná zákonným spôsobom zaručeným v čl. 6 ods. 2 Dohovoru.

22. Z obsahu kasačnej sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľ žiadal rozsudok krajského súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

23. Žalovaná sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadřila.

III. Konanie pred kasačným súdom, právne názory

24. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné postupom podľa § 462 ods. 2 SSP zmeniť.

25. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

26. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

27. Podľa § 135 ods. 1 SSP na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

28. Podľa § 194 ods. 1 SSP správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

29. Podľa § 195 SSP správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak

a) zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci alebo skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu,

b) ide o skúmanie otázky zániku zodpovednosti za priestupok, uplynutia prekluzívnej lehoty alebo premlčacej lehoty, v ktorej bolo možné vyvodit' zodpovednosť za iný správny delikt alebo za iné podobné protiprávne konanie,

c) ide o základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie,

d) ide o dodržanie zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona, ktoré je potrebné použiť aj na ukladanie sankcií v rámci správneho trestania,

e) ide o skúmanie, či uložený druh sankcie a jej výška nevybočili z rozsahu správnej úvahy orgánu verejnej správy.

30. Podľa § 197 SSP správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, môže doplniť dokazovanie vykonané orgánom verejnej správy, a to aj na návrh účastníka konania, ktorým však nie je viazaný.

31. Podľa § 194 ods. 2 SSP, ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

32. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

33. Predmetom kasačného konania v preskúmvanej veci je posúdenie správnosti rozsudku krajského súdu, ktorým krajský súd postupom podľa § 190 SSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 28.11.2017, sp. zn.: I. ODS 17/15:2183/2009, ktorým žalovaná prvostupňové rozhodnutie proti disciplinárne obvinenému Y. Y. D. (žalobca) vo výrokovej časti vyslovila, že podľa § 59 ods. 2 ZoA v spojení s ustanovením § 46 písm. b) Disciplinárneho poriadku SAK rozhodnutie DS VI.-186/09: 2183/2009 z 9. februára 2011 o skutku v uvedenom bode 1/ výroku, že disciplinárne obvinený „ako právny zástupca sťažovateľa M. P., svojmu klientovi neoznámil, že dňom 22.04.2009 mal pozastavenú činnosť uznesením Predsedníctva SAK zo dňa 13.03.2009, v konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava II, sp. zn. 24 Cb 297/2008 na pojednávaní, ktorého termín bol určený na deň 20.05.2009 pred týmto súdom neustanovil za seba právneho zástupcu, predložil súdu doklad o dočasnej pracovnej neschopnosti, ospravedlnil neprítomnosť klienta, informoval následne, že zastúpenie v uvedenej veci prevzala Y. X. P., ktorá túto skutočnosť vo svojom vyjadrení poprela“ zrušuje a konanie zastavuje z dôvodu, že navrhovateľ vzal návrh späť skôr, ako odvolací orgán začal vyhlasovať svoje rozhodnutie; ďalej podľa § 59 ods. 2 zákona o advokácii v spojení s ustanovením § 43 Disciplinárneho poriadku SAK rozhodnutie DS VI.-186/09: 2183/2009 z 9. februára 2011 o skutku v uvedenom bode 2/ výroku, že disciplinárne obvinený „pri poskytovaní právnych služieb svojmu klientovi M. P. nepostupoval účelne a hospodárne, pretože pri vyfakturovaní právnych služieb účtoval ako samostatné úkony: poradu s klientom zo dňa 11.05.2009, ďalej do cestovných náhrad započítal osobné doručenie vyjadrenia na odpor súdu, čím účtoval cestovné z Trenčína do Bratislavy a späť, pričom vyjadrenie mohol doručiť poštou, klientovi vyúčtoval tarifnú odmenu napriek tomu, že vo veci prevzal 50 000 Sk na úplné vybavenie veci“ ako vecne správne potvrdila. Podľa § 59 ods. 2 ZoA v

spojení s ustanovením § 44 písm. c/ Disciplinárneho poriadku SAK rozhodnutie DS VI.-186/09: 2183/2009 z 09.02.2011 vo výroku o uložení disciplinárneho opatrenia sa zmenilo tak, že disciplinárne obvinenému podľa § 56 ods. 2 písm. d) ZoA v spojení s § 32 ods. 4 Disciplinárneho poriadku SAK uložilo disciplinárne opatrenie- peňažná pokuta vo výške 500 €. V ostatnej časti zostalo rozhodnutie DS VI.-186/09: 2183/2009 z 09.02.2011 nezmenené.

34. Podľa § 18 ods. 1 až 4 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii, advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi. Ak sú pokyny klienta v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, nie je nimi viazaný. O tom klienta vhodným spôsobom poučí.

(2) Advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb.

(3) Advokát postupuje pri výkone advokácie tak, aby neznižoval dôstojnosť advokátskeho stavu. V záujme toho je povinný dodržiavať pravidlá profesijnej etiky a iné pravidlá, ktoré určuje predpis komory.

(4) Advokát je povinný v priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, inak mu odmena nepatrí. To neplatí v prípade, ak je potrebné úkon právnej služby vykonať bezodkladne.

35. Podľa § 56 ods. 1 až 5 zákona č. 586/2003 Z.z. disciplinárnym previnením advokáta, euroadvokáta, zahraničného advokáta a medzinárodného advokáta alebo advokátskeho koncipienta je zavinené porušenie povinnosti vyplývajúcej z tohto zákona alebo z predpisu komory.

(2) Za disciplinárne previnenie možno uložiť ako disciplinárne opatrenie

a) písomné napomenutie,

b) verejné napomenutie,

c) peňažnú pokutu až do výšky stonásobku minimálnej mesačnej mzdy ustanovenej osobitným predpisom, 16)

d) pozastavenie výkonu advokácie uložené od šiestich mesiacov do troch rokov,

e) vyčiarknutie zo zoznamu advokátov, zoznamu advokátskych koncipientov, zoznamu euroadvokátov, zoznamu zahraničných advokátov alebo zoznamu medzinárodných advokátov.

(3) Disciplinárny senát pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliada najmä na rozsah a povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok a mieru zavinenia.

(4) Výnos pokuty podľa odseku 2 písm. c) je príjmom komory.

(5) Disciplinárny senát môže upustiť od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie, ak prerokovanie disciplinárneho previnenia považuje za postačujúce vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti, na spôsob konania alebo mieru zavinenia.

36. Podľa § 26 ods. 2 Disciplinárneho poriadku, pri ukladaní disciplinárneho opatrenia senát prihliadne na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, na osobu disciplinárne obvineného a na jeho osobné a rodinné pomery.

37. Po preskúmaní napadnutého rozsudku krajského súdu a konania mu predchádzajúceho, najvyšší súd dospel k záveru, že krajský súd v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia a postupu žalovanej náležite nepostupoval v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v prvej a druhej hlave tretej časti Správneho súdneho poriadku citovaných vyššie, keď dospel k právnemu záveru o zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovanej, s ktorým sa najvyšší súd nemohol stotožniť.

38. V prvom rade najvyšší súd uvádza, že v predmetnej veci sa jedná o správny delikt, konkrétne o správny disciplinárny delikt člena organizácie záujmovej a stavovskej samosprávy (advokátska komora). Preto jednou zo skutočností, na ktoré musí správny súd v konaní o správnej žalobe vo veciach správneho trestania prihliadať z úradnej povinnosti - ex offio (teda bez ohľadu na to, či je to namietané v správnej žalobe) je, či v administratívnom konaní, vo veciach správneho trestania, boli dodržané základné zásady trestného konania podľa zákona č. 301/2005 Z. z. (ďalej len „Trestný poriadok“), ktoré je potrebné použiť na správne trestanie (§ 195 písm. c/ SSP).

39. Ďalšou skutočnosťou, na ktorú správny súd v konaní o správnej žalobe vo veciach správneho trestania prihliada z úradnej povinnosti - ex offio je, skúmanie, či uložený druh sankcie a jej výška nevybočili z rozsahu správnej úvahy orgánu verejnej správy (§ 195 písm. e/ SSP).

40. Ukladanie pokút za správne delikty, a teda i rozhodovanie o ich výške, sa realizuje vo sfére voľného správneho uváženia (diskrečné právo správneho orgánu). Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. Ide teda o právomoc na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Riadne zdôvodnenie ukladanej sankcie v prípade správneho trestania je základným predpokladom pre preskúmateľnosť úvahy, ktorou bol správny orgán pri svojom rozhodovaní vedený. Zohľadnenie všetkých hľadísk, ktoré je možné v konkrétnej veci považovať za relevantné, potom určuje mieru zákonnosti stanoveného postihu. Správny orgán je povinný pri ukladaní sankcie presne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo odôvodniť, k akým skutočnostiam pri stanovení výšky sankcie prihliadol. Výška uloženej pokuty teda musí byť v každom rozhodnutí dostatočne odôvodnená a musí byť odrazom konkrétnych okolností individuálneho prípadu. Kritéria pre určenie konečnej výšky pokuty sú v danom prípade stanovené výpočtom skutočností, ku ktorým je správny orgán povinný prihliadnuť (v danom prípade § 26 ods. 2 Disciplinárneho poriadku). Navyše, vzhľadom k tomu, že sa jedná o výpočet taxatívny, správny orgán je povinný, realizujúc správne uváženie o konkrétnej výške ukladanej pokuty, sa týmito hľadáskami zaoberať. Tieto hľadiská je potrebné zohľadňovať a posudzovať vždy a za každých okolností.

41. V predmetnej veci I. Odvolací disciplinárny senát Slovenskej advokátskej komory zmenil vo výroku o disciplinárnom opatrení prvostupňové rozhodnutie tak, že na nezmenenom skutkovom základe uložil žalobcovi podľa § 56 ods. 2 písm. c/ zákona č. 586/2003 Z.z. disciplinárne opatrenie - peňažnú pokutu vo výške 500 €, avšak bližšie nešpecifikuje, aké skutočnosti viedli odvolací disciplinárny senát práve k uloženiu tohto druhu sankcie - peňažnej pokuty a to vo výške 500,- eur. Len formálne konštatovanie, že odvolací disciplinárny senát po zohľadnení závažnosti a intenzity disciplinárneho previnenia zmenil pôvodný výrok o uložení disciplinárneho opatrenia je bez bližšieho odôvodnenia nepostačujúce a z pohľadu kasačného súdu nepreskúmateľné. Na uvedené skutočnosti poukazoval sťažovateľ aj v kasačnej sťažnosti, tieto námietky kasačný súd uznal za dôvodné.

42. Z dôvodov uvedených vyššie najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 462 ods. 2 v spojení s § 440 ods. 1 písm. g/ SSP zmenil tak, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovanej zrušil a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie.

43. Podľa § 469 SSP ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a k vráteniu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, krajský súd aj orgán verejnej správy sú viazaní právnym názorom kasačného súdu. V ďalšom konaní žalovaná zdôvodní výšku uloženej pokuty v zmysle vyššie uvedených zákonných kritérií.

44. O trovách konania rozhodol najvyšší súd podľa § 467 ods. 2 SSP v spojení s § 467 ods. 1, § 167

ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP tak, že žalobcovi, ktorý v konaní dosiahol úspech, priznal nárok na náhradu trov konania na krajskom súde a kasačnom súde. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

45. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.